

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413202512
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5413202512.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na vříšku 12, proti odporkyňi: V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. N., I. M. Č.. XXXX/XX, v konaní o zaplataenie 420,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplataiť navrhovateľovi sumu 1.364,13 eur s 5,5%-ným úrokom z omeškania ročne od 05.09.2013 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

III. Odporkyňa je p o v i n n á nahradit' navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia, vo výške 84,03 eur a ďalšie trovy konania vo výške 43,34 eur, ktoré je povinná zaplataiť právnemu zástupcovi navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 03.05.2013, navrhovateľ, žiadal, aby

súd zaviazal odporkyňu označenú ako odporkyňu v 1. rade a W. L., nar XX.XX.XXXX ako odporkyňu v 2. rade zaplataiť mu spoločne a nerozdielne sumu 1.364,13 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.364,13 eur od 24.6.2011 až do zaplataenia, zmluvnú pokutu spolu vo výške 247,50 eur (t.j. mesačná zmluvná pokuta vo výške 41,25 eur x 6 mesiacov omeškania od júna 2011 do novembra 2011). Návrh odôvodnil tým, že dňa 12.10.2010 bola medzi navrhovateľom a odporkyňou v 1/ rade ako dlžníkom a odporkyňou v 2/ rade ako spoludlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX (ďalej len "zmluva") na čiastku 1.250,- eur, za odplatu vo výške 457,- eur. Zmluvou sa menovaní zaviazali celkovú čiastku vo výške 1.725,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 6,25 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 170,63 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplataenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdili odporcovia podpisom zmluvy. Odporcovia celkovo do dnešného dňa uhradili 360,87 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 348,37 eur bola uhradená dňa 11.02.2011. V súlade s Článkom II zmluvy boli odporcovia povinní hradit' v 13 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplataenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že odporcovia neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8

Občianskeho zákonníka. V Predžalobnej upomienke zo dňa 08.02.2011 navrhovateľ upozornil odporcov na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 30.06.2011 navrhovateľ oznámil odporcom, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 23.6.2011. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere navrhovateľ neviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania návrhu na vydanie platobného rozkazu činí dlžná čiastka 1.364,13 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 1.725,- eur a čiastkou vo výške 360,87 eur, ktorá bola uhradená odporcami (1.725,- eur - 360,87 eur = 1.364,13 eur). V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa odporcovia zaviazali uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,30% z istiny úveru, a to za každý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa odporcovia dostali do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je vo výške 1.250,- eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 41,25 eur (t.j. 3,30% z 1.250,- eur = 41,25 eur). Vzhľadom na uvedené sú odporcovia podľa zmluvy povinní uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 41,25 eur za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. V zmysle § 3a Nariadenia Vlády č. 87/1995 Z.z. si navrhovateľ uplatňuje úhradu zmluvnej pokuty až do dosiahnutia maximálnej prípustnej hranice určenej v citovanom Nariadení vlády, t.j. do dosiahnutia výšky poskytnutých finančných prostriedkov, pričom výška sankcií za omeškanie nesmie presiahnuť maximálnu výšku v zmysle § 3a ods. 1 tohto Nariadenia. Po dosiahnutí tejto výšky si navrhovateľ uplatňuje úhradu zákonného úroku z omeškania v zmysle § 3a ods. 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Ďalej sa odporkyňa zaviazala uhradiť v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20% z poskytnutej istiny najmenej však 67,- eur, ktorá nepodlieha vyúčtovaniu (t.j. 20% zo sumy 1.250,- eur), najmenej však 67,-eur. Za účelne vynaložené náklady sa považujú najmä osobné návštevy a vyhľadávanie dlžníka poverenou osobou zo strany veriteľa, vyhotovenie a zasielanie upomienok, registrácia, evidencia dohľadávanie dlžníka v systéme veriteľa, pravidelné overovanie a aktualizácia dát dlžníka, identifikácia a zaúčtovanie nepravidelných platieb mimo určenú výšku, telefonické hovory, náklady spojené s pokusmi o mimosúdne riešenie sporu (poštovné, právne konzultácie). Náhrada podľa predchádzajúcej vety nezahŕňa náklady súdneho konania alebo iného konania spojeného s vymáhaním dlhu.

V písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 01.08.2013 navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu uviedol, že navrhovateľ ako veriteľ, odporkyňa v 1/ rade ako dlžník a odporkyňa v 2/ rade ako spoludlžník uzavreli dňa 12.10.2010 v Dolnom Kubíne Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420102159 na základe ktorej bol odporcom poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.250,- eur za odplatu vo výške 475,- eur. Odporcovia sa svojimi vlastnoručnými podpismi na Zmluve o spotrebiteľskom úvere zaviazali navrhovateľovi uhradiť celkovú sumu vo výške 1.725,- eur a to v 13 pravidelných mesačných splátkach a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 6,25 eur a v ďalších 10 mesačných splátkach vo výške 170,63 eur, o čom sa navrhovateľ a odporcovia zmluvne dohodli v bode II. Zmluvy. Navrhovateľ a odporcovia sa taktiež dohodli, že prvá splátka bude splatná 10. deň po uzatvorení Zmluvy a každá nasledujúca splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Odporcovia potvrdili prevzatie hotovosti podpisom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420102159, čo je uvedené aj v bode I. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odporcovia si svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420102159 nespĺnili riadne a včas, nakoľko neuhradili svoj dlh v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok, keďže uhradili len prvých 5 splátok v celosti a 6. splátku len čiastočne, a to všetko v sume 360,87 eur. V ostatnej časti svoj dlh odporcovia vôbec neuhradili a vzhľadom na to žiadal navrhovateľ od odporcov vrátiť celý dlh po uplynutí troch mesiacov omeškania od splátky 6. splátky, na základe ustanovenia bodu 1 Obchodných podmienok, s obsahom ktorých odporcovia vyjadrili svoj súhlas vlastnoručným podpisom. Celý dlh bol zosplatnený ku dňu 23.06.2011, nakoľko odporcovia v zmysle Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa dostali do omeškania troch mesiacov s úhradou 6. splátky. Keďže splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na 10. deň od uzavretia zmluvy a úverová zmluva bola uzavretá dňa 12.10.2010, tak splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na 22.10.2010. Splatnosť 2. splátky resp. ostatných splátok bola zmluvnými stranami dohodnutá na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Splatnosť 6. splátky bola účastníkmi dohodnutá na 21.3.2011. Nakoľko odporcovia 6. splátku neuhradili v celej výške v lehote 3 mesiacov od jej splatnosti, tak dňom 22.03.2011 sa dostal prvým dňom do omeškania s úhradou tejto splátky. V zmysle bodu 1 Obchodných podmienok, navrhovateľ mohol žiadať celý dlh po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške, čo je v súlade s ustanovením §

53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, v súčasnosti sa jedná o ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže odporcovia s úhradou tejto splátky meškali viac ako tri mesiace, navrhovateľ oznámil odporcom stratu výhody uhrádzania dlhu v splátkach a žiadal vrátiť celú nesplatenú sumu z poskytnutého úveru. Odporcovia sa dostali do omeškania s úhradou 6. Splátky dňa 22.3.2011, teda navrhovateľ žiadal vrátenie dlžnej sumy až po troch mesiacoch a jednom dni omeškania s úhradou 6. splátky čiže ku dňu 23.06.2011. Uplatnená zmluvná pokuta nemá základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke obsiahnutej v bode 3. Obchodných podmienok tak, ako je uvedené vo výzve okresného súdu, nakoľko navrhovateľ má za to, že zmluvná pokuta je dohodou určená peňažná suma, ktorú je dlžník, spoludlžník povinný zaplatiť veriteľovi pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti, ktorú v tejto právnej veci odporcovia porušili. Táto povinnosť zaťažuje toho, kto dohodnutú povinnosť porušil, t.j. dlžníka, spoludlžníka, a to aj keď oprávnenému, t.j. veriteľovi porušením povinnosti žiadna škoda nevznikla. V tomto prípade a v zmysle vyššie uvedených skutočností si navrhovateľ uplatňoval svoje právo na úhradu zmluvnej pokuty, keďže odporcovia si nesplnili svoju zmluvnú povinnosť uhrádzať ich dlh riadne a včas, čo im vyplývalo z bodu II. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného jasne vyplýva, že inštitút zmluvnej pokuty má charakter právneho prostriedku na zabezpečenie záväzku, čiže má sankčnú povahu, ktorou by mal byť dlžník, spoludlžník nútený k plneniu dlhu riadne a včas. Vyššie uvedené tvrdenie potvrdzuje aj ustanovenie § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako navrhovateľ tvrdí, že zmluvná pokuta bola dohodnutá v zmysle zákonného ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda že bola dojednaná v zákonom vyžadovanej písomnej forme. Zákonné ustanovenia o zmluvnej pokute, však presne neurčujú výšku zmluvnej pokuty, pričom výška zmluvnej pokuty musí byť úmerná výške pohľadávky inak by bolo dojednanie o zmluvnej pokute v zmysle ustanovia § 39 Občianskeho zákonníka v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ je toho názoru, že výšku zmluvnej pokuty je možné stanoviť buď absolútne, alebo vyjadrením určitého vzťahu k hodnote plnenia alebo iným spôsobom. Vzhľadom k vyššie uvedenej skutočnosti navrhovateľ má za to, že v Obchodných podmienkach určil výšku zmluvnej pokuty percentuálnym vzťahom k hodnote poskytnutého plnenia, čo nebolo a ani nie zakázané právnym poriadkom a nedá sa to považovať za obchádzanie právneho poriadku. V danom prípade navrhovateľ požadoval v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 3,30% z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta bola splatná okamihom, kedy sa odporcovia dostali do omeškania s úhradou v zmysle ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, čiže navrhovateľ žiadal od odporcov zmluvnú pokutu od mesiaca jún 2011. V tomto prípade sa jednalo o 3,30% z poskytnutej istiny vo výške 1.250,- eur, t.j. 41,25 eur za každý mesiac omeškania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má navrhovateľ za to, že v predmetnej dohode o zmluvnej pokute boli výška zmluvnej pokuty, resp. spôsob jej určenia a povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje, vymedzené určito a jasne, čiže nie je možné predmetnú dohodu označiť ako neplatnú. Výšku zmluvnej pokuty navrhovateľ stanovil aplikáciou ustanovia § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. čiže navrhovateľ si uplatnil zmluvnú pokutu len do maximálne prípustnej hranice, teda navrhovateľ pri uplatňovaní svojich nárokov - sankcií vyplývajúcich zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420102159 nepresiahol výšku poskytnutých finančných prostriedkov, ale ani výšku trojnásobku úrokov z omeškania v zmysle predmetného ustanovenia Nariadenia vlády. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má navrhovateľ za to, že požaduje zmluvnú pokutu na základe zákonom stanovených podmienok, čiže sa jednalo o dohodu navrhovateľa a odporcov v písomnej forme, kde bolo za porušenie akej zmluvnej podmienky má navrhovateľ nárok na zmluvnú pokutu, taktiež sa zmluvné strany dohodli, že výška zmluvnej pokuty bude stanovená percentuálnym vzťahom k poskytnutému plneniu - úveru zo strany navrhovateľa. Navrhovateľ taktiež podotýka, že na výšku zmluvnej pokuty aplikoval ustanovenia Nariadenia vlády 87/995 Z.z. ktoré pripúšťa a určuje maximálnu pokutu len za 6 mesiacov omeškania počnúc mesiacom jún 2011 a končiac mesiacom november 2011 a nie až do zaplatenia dlhu, čo by bolo v rozpore s ustanovením § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 o maximálnej prípustnej výške sankcií vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv. Navrhovateľ je toho názoru, že funkcia zmluvnej pokuty je formou majetkovej ujmy nútiť dlžníka - odporcu k riadnemu a včasnému plneniu. Nakoľko si odporcovia svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať splátky vyplývajúce zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420102159 nesplnili, vznikol navrhovateľovi nárok na zmluvnú pokutu, spolu s úhradou istiny so zákonným úrokom z omeškania. Navrhovateľ je jednoznačne toho názoru, že výška zmluvnej pokuty vyjadrená percentuálnym vzťahom k poskytnutej istine úveru sa neprieči dobrým mravom a ani ustanoveniam Občianskeho zákonníka, nakoľko jej celková výška ako aj celková výška sankcií bola upravená v zmysle ustanovení Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. čiže neprekročila maximálnu prípustnú sumu sankcií. Zmluvná pokuta podľa navrhovateľa nemôže mať a nemá základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, nakoľko odporcovia svojimi vlastnoručnými podpismi Zmluvy o spotrebiteľskom

úvere č. 420102159 potvrdili, že pred podpísaním predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere si prečítali všetky jej podmienky, že porozumeli všetkým ustanoveniam, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavuje ich slobodnú vôľu a že nebola uzatvorená v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Odporcovia taktiež svojimi vlastnoručnými podpismi potvrdili, že obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré tvoria jej prílohu a že sa s nimi dôkladne oboznámili pred podpisom uvedenej Zmluvy. Navrhovateľ je toho názoru, že dojednaním predmetnej zmluvnej podmienky neobchádzal zákon, nedostal sa do rozor s dobrými mravmi a ani nespôsobil značnú nerovnováhu medzi navrhovateľom a odporcami v ich právach a povinnostiach, nakoľko predmetné ustanovenia o zmluvnej pokute v Obchodných podmienkach bolo dojednané podľa platných právnych predpisov účinných v čase uzatvárania Zmluvy, čiže predmetné ustanovenie zakotvujúce dojednanie zmluvnej pokuty spĺňa všetky náležitosti vyžadované právnym poriadkom, čím sa nemôže jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Keďže bolo zistené, že odporkyňa v 2. rade zomrela pred podaním žalobného návrhu, uznesením tunajšieho súdu č.k. 6C/64/2013-44 zo dňa 13.09.2013, právoplatným dňa 09.10.2013, súd konanie voči odporkyňi v 2. rade zastavil.

Jediným účastníkom konania na strane odporcu tak ostala odporkyňa (pôvodne vystupujúca ako odporkyňa v 1. rade).

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie. Odporkyňa sa dostavila na pojednávanie určené na deň 09.10.2013, na ktorom uviedla, že ona nevie o čo sa jedná, pretože jej bolo doručené len predvolanie a nič iné. K veci by sa vedela vyjadriť, keby si doma pozrela všetky papiere a bločky pretože podľa nej jej matka istinu určite zaplatila, keď tieto peniaze chodila inkasovať jedna pani Tieto papiere by bola schopná zabezpečiť ešte v tento deň, keďže na budúci pondelok odchádza do zahraničia.

Na pojednávaní jej súd krátkou cestou doručil žalobný návrh vrátane jeho príloh, ako aj uznesenie z č.l. 24 a vyjadrenie navrhovateľa z č.l. 30 a 31.

Vzhľadom na to, čo odporkyňa uviedla, a to, že je schopná priniesť doklady ešte v deň pojednávania a o štyri dni odchádza do zahraničia (pojednávanie bolo v stredu a odporkyňa sa vyjadrila, že ide do zahraničia v pondelok), súd z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj z dôvodu, aby v ňom nevznikli prieťahy, pojednávanie začaté o 10,30 hod. prerušil do 14,30 hod.. Takýto postup súd zvolil aj s ohľadom na to, že odporkyňa bola jedinou osobou zúčastnenou na pojednávaní dňa 09.10.2013, keď navrhovateľ a jeho zástupca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili s tým, že nežiadali o odročenie pojednávania.

Potom, čo súd po 14.30 hod. pokračoval v pojednávaní, odporkyňa sa naň nedostavila. Súd ju kontaktoval z telefónneho čísla, ktoré si od nej vyžiadal (XXXXXXXXXX), avšak spojenie bolo neúspešné. Súd pritom nemal pochybnosti, že ide o telefónne číslo odporkyne, keďže toto uviedla v konaní aj dňa 10.09.2013 (viď úradný záznam na č.l. 41 spisu).

Súd pokračoval v pojednávaní v neprítomnosti odporkyne, na ktorom aj vo veci rozhodol, a to potom, čo zistil, že tvrdenie odporkyne, že jej nebol doručený žalobný návrh s prílohami nie je pravdivé, keďže v spise sa na č.l. 34 p.v spisu nachádza doručka, z ktorej vyplýva, že odporkyňi bol žalobný návrh s prílohami a ďalšie listiny doručený dňa 04.09.2013 (teda viac ako mesiac pred pojednávaním dňa 09.10.2013).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi, ktoré do spisu predložil navrhovateľ a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Dňa 12.10.2010 odporkyňa spoločne s W. L. (jej matkou), nar. 22.06.1934, zomrelou 26.11.2010 ako dlžníčky a navrhovateľ ako veriteľ, prostredníctvom finančného agenta E., uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, a to podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Predmetom zmluvy

bolo poskytnutie bezúčelového, hotovostného, spotrebiteľského úveru vo výške 1.250,- eur (istina) za celkový úrok vo výške 20% z istiny s tým, že bolo súčasne dohodnutá odmena vo výške 18% z istiny. Dohodnutý úrok a odmena spolu predstavovali odplatu vo výške 475,- eur tak, že celková dlžná čiastka na úhradu predstavovala 1.725,- eur, keď odporkyne sa zaviazali zaplatiť úver vrátane odplaty v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 6,25 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 170,63 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priamo v zmluve bolo dohodnuté, že po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany písomne inak. V zmluve je uvedená priemerná RPNM ku dňu podpisu zmluvy vo výške 47,39%. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdili odporkyňa a jej matka podpismi na zmluve (posledná veta čl. I zmluvy). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky, na ktorých sa nachádzajú podpisy odporkyne a jej matky. V článku 1 obchodných podmienok je uvedená RPNM daného úveru vo výške 67,70%. Napokon je v poslednej vete čl. 8 obchodných podmienok uvedené, že v tých ustanoveniach, v ktorých sa dlžník/spoludlžník zaväzujú k finančnému plneniu, príp. kedy z jednotlivých ustanovení pre nich vyplynie povinnosť plniť, má sa za to, že ich plnenie je spoločné a nerozdielne, čiže v rozsahu plnenia jedného z nich, zaniká povinnosť plnenia toho druhého.

Dňa 10.02.2011 bol formou doporučenej zásielky odporkyňi odoslaný list zo dňa 08.02.2011 označený ako Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy, ktorou navrhovateľ odporkyňu vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 176,88 eur (čo zodpovedá jednej splátke vo výške 6,25 eur a jednej splátke vo výške 170,63 eur) najneskôr do 5 dní od obdržania výzvy s tým, že bola súčasne upozornená, že ak nevykoná úhradu, po uplynutí 15-dňovej lehoty si podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka navrhovateľ uplatní právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky.

Dňa 11.02.2011, teda deň nasledujúci po odoslaní upomienky, bola navrhovateľovi zaplatená suma 348,37 eur. Takto bola zaplatená dlžná suma 176,88 eur a suma 171,49 eur, teda o niečo málo vyššia ako dohodnutá splátka (170,63 eur mesačne).

Navrhovateľ uviedol, že úhrada zo dňa 11.02.2011 bola posledná, pričom celkové úhrady boli vo výške 360,87 eur, teda rozdiel (12,50 eur) musel byť zaplatený pred dňom 11.02.2011.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že navrhovateľovi boli zaplatené všetky tri prvé splátky dohodnuté vo výške 6,25 eur a splatné dňa 22.10.2010, 21.11.2010, 21.12.2010, ako štvrtá splátka splatná 20.01.2011 a piata splátka splatná dňa 19.02.2011 dohodnuté vo výške 170,63 eur a navyše bolo zaplatených 0,86 eur.

Nasledujúca šiesta splátka splatná dňa 21.03.2011 zaplatená nebola.

Na takto zistený skutkový a právny stav veci súd aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Pri aplikácii daných ustanovení súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa, pokiaľ sa ním domáha zaplatenia zostatku úveru vrátane jeho odplaty vo výške 1.364,13 eur je dôvodný, keď z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporkyňa sa v úverovej zmluve spolu so svojou matkou zaviazala zaplatiť navrhovateľovi celkovú sumu 1.725,- eur, z čoho však bolo zaplatených 360,87 eur, pričom je nepochybné, že počnúc šiestou splátkou úver prestal byť splácaný.

V zmluve, ale aj v čl. 1 obchodných podmienok bolo pritom dohodnuté, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivjej splátky, resp. ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške.

Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.06.2011 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len ako "OZ") ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

V danom prípade je nepochybné, že ak listom zo dňa 30.06.2011 navrhovateľ zosplatnil úver k 23.06.2011 a žiadal vrátenie celej dlžnej sumy, stalo sa tak v čase, keď odporkyňa bola v omeškanií so zaplatením splátky splatnej 21.03.2011 po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Nebolo však dodržaná podmienka predchádzajúceho upozornenia na uplatnenie práva podľa § 565 OZ uvedená v ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, keďže navrhovateľom predložené upozornenie zo dňa 08.02.2011 sa vzťahovalo na iné splátky (splatné v 20.01.2011 a 19.02.2011), ktoré boli následne aj zaplatené.

Na základe uvedeného súd vychádzal z toho, že oznámenie o zosplatnení možno považovať jedine za upozornenie podľa ust. § 53 ods. 8 OZ a účinky zosplatnenia možno spájať až so žalobným návrhom, ktorý bol odporkyňi doručený dňa 04.09.2013.

Súd nemal preukázané, či oznámenie o zosplatnení odporkyňa prevzala, avšak podľa zmluvného dojednania obsiahnutého v čl. 11 obchodných podmienok nastala fikcia doručenia, keďže podľa tejto zmluvnej podmienky doručením akýchkoľvek písomností na základe zmluvy o úvere alebo v súvislosti so zmluvou o úvere medzi zmluvnými stranami sa rozumie doručenie písomnosti doporučené poštou na adresu trvalého pobytu, ak je adresátom dlžník a za deň doručenia písomnosti sa pokladá aj deň, v ktorý zmluvná strana, ktorá je adresátom, odoprie doručovanú písomnosť prevziať alebo v ktorý márne uplynie úložná doba pre vyzdvihnutie zásielky na pošte, doručovanej poštou zmluvnej strane, alebo v ktorý je na zásielke doručovanej poštou zmluvnej strane, preukázateľne pracovníkom pošty vyznačená poznámka, že sa adresát odsťahoval, je neznámy alebo poznámka podobného významu.

Navrhovateľ preukázal, že list doručoval odporkyňi doporučené na adresu uvedenú v záhlaví zmluvy.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že predčasná splatnosť zostatku úveru a jeho príslušenstva nastala dňa 04.09.2013 a dňom nasledujúcim sa odporkyňa dostala do omeškania s jeho zaplatením. Vychádzajúc z tohto záveru, súd navrhovateľovi priznal zákonný úrok z omeškania zo sumy 1.364,13 eur počnúc dňom 05.06.2013 až do zaplatenia, a to vo výške 5,5%, keď aplikoval ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013. V prevyšujúcej časti žalovaného úroku z omeškania súd návrh zamietol.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ku dňu 05.09.2013 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,5%.

Na zaplatenie zostatku úveru spolu odplatom a úrokom z omeškania súd odporkyňu zaviazal v celom rozsahu, keďže ako vyplýva z obsahu zmluvy, bolo v nej dohodnuté, že záväzok zo zmluvy je pre ňu a pre jej matku spoločný a nerozdielne.

Navrhovateľ popri odporkyňi žaloval aj jej matku, voči ktorej bolo konanie zastavené, avšak ak by aj žaloval len samotnú odporkyňu (bez jej matky), súd by ju zaviazal na celé plnenie, a to s poukazom na ust. § 511 ods. 1 OZ.

Podľa § 511 ods. 1 OZ ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Navrhovateľ sa podaným návrhom tiež domáhal zaplata zmluvnej pokuty vo výške 247,50 eur, a to za šesť mesiacov omeškania od júna do novembra 2011, pri mesačnej výške pokuty 41,25 eur čo zodpovedá 3,3% z istiny úveru (1.250,- eur), tak ako bolo dohodnuté v čl. 3 obchodných podmienok.

Podľa čl. 3 obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nespĺní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere (čl. II zmluvy o úvere zakotvuje záväzok platiť úver a odplatu v mesačných splátkach), je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplata celkovej dlžnej čiastky.

V časti žiadanej zmluvnej pokuty súd návrh navrhovateľa zamietol.

Vo vzťahu k vyjadreniu navrhovateľa ohľadne uplatnenia zmluvnej pokuty súd uvádza, že dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v čl. 3 obchodných podmienok považuje za platné, keď bola dodržaná predpísaná forma tejto dohody, táto je dostatočne zrozumiteľná a určitá aj čo určenia výšky pokuty. Takisto je nespochybniteľná funkcia zmluvnej pokuty, ktorou je zabezpečenie splnenia dohodnutého záväzku. V danej veci je však s ohľadom na skutočnosť, že ide o dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, rozhodujúce posúdiť, či daná zmluvná podmienka nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Toto posúdenie súd vykonáva aj bez návrhu, resp. námietok spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 04.06.2009 vo veci C-243/08, podľa ktorého čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že nekalá zmluvná podmienka nezaväzuje spotrebiteľa a že v tejto súvislosti nie je potrebné, aby spotrebiteľ vopred úspešne napadol takúto podmienku. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Ak považuje takúto podmienku za nekalú, zdrží sa jej uplatnenia.

V prejednávanej veci pritom súd dospel k záveru, že predmetné dojednanie o zmluvnej pokute je dojednaním, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku (§ 53 ods. 2 písm. k/ Občianskeho zákonníka) a teda ide neprijateľnú zmluvnú a tým neplatnú podmienku (§ 53 ods. 4 a 5 Občianskeho zákonníka). Tento záver súd opiera o skutočnosť, že zmluvná pokuta je dohodnutá vo výške, ktorá nerešpektuje rozsah plnenia záväzku, je dohodnutá z pevnej čiastky, a to výšky poskytnutého úveru (v tomto prípade zo sumy 1.250,- eur). V júni 2011, odkedy si ju navrhovateľ uplatnil však odporkyňa nebola v omeškaní so zaplatením celej istiny úveru, ale len jej časti. Tieto skutočnosti dohodnutý mechanizmus určenia zmluvnej pokuty nijako nezohľadňuje. Navrhovateľovi ako veriteľovi takto dohodnutá zmluvná pokuta prináša väčší prospech než ako by mala, a tento prospech je priamo úmerný neprospechu odporkyne ako spotrebiteľky. V danom prípade je tiež zmluvná pokuta dohodnutá pre prípad porušenia povinnosti, z ktorého navrhovateľ môže (a podaným návrhom tak aj robí), žiadať zákonné úroky z omeškania. Ide teda o ďalšiu sankciu za omeškanie (v tejto súvislosti súd poukazuje na názor Jaroslava Krajča vyslovený na str. 157 v publikácii "Spotrebiteľská zmluva v aplikačnej praxi v SR a EÚ", vydavateľstvo Eurounion-Ikarus, r. 2011, ktorý uvádza, že neprimeranou zmluvnou podmienkou môže byť napríklad zmluvná pokuta, dojednaná popri zákonnej povinnosti úroku z omeškania vyplývajúcej zo zákona.) Aj v tomto kontexte súd vyhodnotil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. Takisto súd vyhodnocoval dotknutú zmluvnú podmienku v kontexte so všetkými právami a povinnosťami z úverovej zmluvy a zobral do úvahy, že odplata za poskytnutý úver predstavuje 38% (pri dohodnutej dobe splácania 13 mesiacov), teda je dohodnutá v takej výške, ktorá dostatočne kompenzuje prípadnú škodu navrhovateľa vzniknutú v dôsledku omeškania sa odporkyne s plnením záväzku.

Dospejúc k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, túto už vo výroku neuvádzal, pretože tak už urobil v právoplatnom rozsudku tunajšieho súdu č.k. 6C/45/2013-43 zo dňa 28.08.2013.

Pokiaľ navrhovateľ uvádzal, že si uplatnil zmluvnú pokutu v súlade s ust. § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., tak v podstate dohodnutú zmluvnú pokutu moderoval tak, aby týmto ustanoveniam zodpovedala a ak by súd prijal jeho prax neprijateľnú zmluvnú podmienku by modifikoval, čo však urobiť nemôže s poukazom na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-618/10, v ktorého výroku sa uvádza, že čl. 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky.

Zhrnúc doteraz uvedené v konaní bol prevažne úspešný navrhovateľ (čo do uplatnenia sumy 1.364,13 eur s 5,5% úrokom z omeškania ročne od 05.09.2013 do zaplataenia, ktorý do vyhlásenia rozsudku predstavuje 7,19 eur, čo spolu predstavuje 1.371,32 eur). Zamietnutá časť predstavuje úspech odporkyne a zodpovedá jej rozdiel medzi žiadanou a priznanou sumou. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha zaplataenia 1.364,13 eur, úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.364,13 eur od 24.6.2011 až do zaplataenia, ktorý do vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 290,04 eur, ako aj zmluvnej pokuty vo výške 247,50 eur, ktoré nároky spolu predstavujú sumu 1.901,67 eur. Rozdiel medzi žiadanou a priznanou sumou je 530,35 eur. V percentuálnom vyjadrení je úspech navrhovateľa 72,11% a úspech odporkyne 27,89%, na základe čoho je čistý úspech navrhovateľa 44,22 %.

V takomto rozsahu mu náleží právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Navrhovateľ v konaní zaplatil súdny poplatok vo výške 98,- eur. Podľa pomeru úspechu navrhovateľovi náleží náhrada týchto trov konania vo výške 43,34 eur (44,22 % zo sumy 98,- eur). Ďalej si navrhovateľ uplatňoval trovy právneho zastúpenia za prevzatie veci a prípravu zastúpenia, spísanie návrhu na začatie konania) spolu vo výške 190,03 eur. Odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje 71,37 eur a režijný paušál 7,81 eur, t.j. spolu 79,18 eur, čo za dva úkony predstavuje 158,36 eur. Keďže právny zástupca je platiteľom DPH (č.l. 4 spisu), k sume 158,36 eur náleží 20% DPH, ktorá predstavuje 31,67 eur. Trovy právneho zastúpenia sú spolu vo výške 190,03 eur a 44,22% z tejto sumy predstavuje 84,03 eur. Aj keď sa zástupca navrhovateľa zúčastnil pojednávania dňa 07.08.2013, ktoré bolo odročené bez prejednania veci, v súvislosti s týmto úkonom trovy právneho zastúpenia v zákonom stanovenej lehote nevyčísliť a tak ich súd priznať nemohol s poukazom na ust. § 151 ods. 2 OSP v spojení s § 151 ods. 1 OSP. Náhradu všetkých priznaných trov konania súd uložil odporkyni zaplatiť k rukám zástupcu navrhovateľa s poukazom na ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Pri priznaní trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa ust. § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/ a b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 1, 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálne účinnom znení.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,

potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Dolný Kubín

dňa 9. októbra 2013